

TƯ LIỆU VỤ KIẾN GIỮA PHILIPPINES VÀ TRUNG QUỐC VỀ TRANH CHẤP BIỂN ĐÔNG TẠI TOÀ TRỌNG TÀI

Dự án Đại Sự Ký Biển Đông giới thiệu

<https://daisukybiendong.wordpress.com/>

Bộ tư liệu được thực hiện với sự hợp tác giữa Dự án Đại Sự Ký Biển Đông (SCSCI), Trung tâm Nghiên cứu quốc tế (SCIS) thuộc Đại học KHXH & NV tp HCM, và South China Sea News (SCSN)

Phân loại và biên dịch: Xuân Hồng, Hoàng Phú, Mỹ Ngọc, Ngọc Hậu (SCIS)

Giới thiệu và tóm lược diễn tiến vụ kiện: Nguyễn Ngọc Lan (SCSCI)

Biên tập và hiệu đính: Nguyễn Ngọc Lan

Nguồn tư liệu: + South China Sea: Facts & Legal Aspects (<http://seasresearch.wordpress.com/>)

+ Nguyễn Ngọc Lan

+ Dự án Nghiên cứu quốc tế (<http://nghiencuuquocte.net/>)

Tổ chức thực hiện: Dự án Đại Sự Ký Biển Đông

Nhóm tác giả cảm ơn PGS Phạm Quang Tuấn đã có góp ý có giá trị cho Bộ tư liệu.

Chú thích ảnh: Tượng Nữ thần Công lý tại Frankfurt, Đức. Nguồn ảnh: Internet.

MỤC LỤC

Lời giới thiệu	3
Diễn biến vụ kiện Philippines – Trung Quốc	3
Phiên điều trần về thẩm quyền và khả năng thụ lý vụ việc của Toà Trọng tài	5
I. KIẾN THỨC CƠ BẢN	7
I.1 Kiến thức chung về các quy định về giải quyết tranh chấp theo UNCLOS	7
I.1.1 Giới thiệu chung về Phần XV của UNCLOS về giải quyết tranh chấp.....	7
I.1.2 Về việc áp dụng cơ chế của Phần XV vào tranh chấp biển Đông	8
I.1.3 Về thẩm quyền của cơ chế giải quyết tranh chấp thuộc UNCLOS đối với tranh chấp vừa liên quan đến luật biển vừa liên quan đến chủ quyền lãnh thổ	9
I. 2 Kiến thức chung liên quan tới nội dung vụ kiện	10
I.2.1 Về đường chín đoạn.....	10
I.2.2 Về các cấu trúc địa lý theo UNCLOS	11
I.2.3 Về quyền lịch sử	12
I.2.4 Về nghĩa vụ bảo vệ môi trường biển	13
I.3 Bản tóm tắt địa lý các thực thể trước khi Trung Quốc xây đảo nhân tạo	13
II. CÁC VĂN BẢN CHÍNH THỨC	16
III. CÁC BÀI BÁO PHÂN TÍCH VỤ VIỆN	21
III.1 Ủng hộ lập trường của Philippines	21
III.2 Ủng hộ lập trường của Trung Quốc	21
III.3 Bình luận chung về vụ kiện	23

Lời giới thiệu

Vụ kiện giữa Philippines và Trung Quốc về tranh chấp trên biển Đông là một vụ kiện đáng chú ý ở nhiều khía cạnh, về cả chính trị, ngoại giao và pháp lý đối với các quốc gia trong khu vực và thế giới. Đây là lần đầu tiên tranh chấp Biển Đông được đưa ra một cơ chế giải quyết tranh chấp quốc tế, cụ thể là trước Toà Trọng tài được thành lập theo Phụ lục VII của Công ước Liên Hợp Quốc về Luật Biển 1982 (UNCLOS). Đây là một bước đi được đánh giá là khá táo bạo và mạnh mẽ của Philippines, trong bối cảnh các quốc gia trong khu vực, đặc biệt là Trung Quốc, thường có xu hướng sử dụng các biện pháp ngoại giao để giải quyết tranh chấp của mình. Bộ tư liệu về vụ kiện giữa Philippines và Trung Quốc được lập ra nhằm chọn lọc một số tư liệu tiêu biểu và liên quan trực tiếp đến vụ kiện nhằm cung cấp cho độc giả một cái nhìn tổng quát và đầy đủ nhất về diễn biến vụ kiện cho đến nay. Bộ tư liệu cũng mong muốn cung cấp các quan điểm, lập trường đang tồn tại xung quanh vụ kiện cũng như các tài liệu phân tích các khía cạnh khác nhau của vụ kiện, tạo cơ sở để độc giả có thể có những nghiên cứu sâu hơn về vụ kiện này.

Diễn biến vụ kiện Philippines – Trung Quốc

Ngày 22/1/2013 Philippines nộp bản Thông báo và Tuyên bố khởi kiện để khởi kiện Trung Quốc trước Toà Trọng tài về “Thẩm quyền trên các vùng biển của Philippines đối với Biển Tây Philippines” theo các quy định của Phụ lục VII Công ước Liên Hợp Quốc về Luật Biển. Trong Tuyên bố khởi kiện của mình, Philippines đã đưa ra 13 điểm nội dung yêu cầu Toà Trọng tài xem xét, liên quan đến một loạt các vấn đề pháp lý khác nhau trên Biển Đông. (Xem tài liệu số 15)

Ngày 19/2/2013, Trung Quốc đưa ra Công hàm “Quan điểm của Trung Quốc đối với các vấn đề ở Biển Nam Trung Hoa” từ chối tham gia vụ kiện và trả lại bản Thông báo của Philippines. Mặc dù Trung Quốc từ chối tham gia vào tiến trình trọng tài, theo Điều 9 Phụ lục VII UNCLOS việc một bên từ chối xuất hiện trước Toà Trọng tài không thể là rào cản để vụ việc được tiếp tục. Vì thế, Toà trọng tài vẫn tiếp tục xem xét vụ việc và Tòa Trọng tài Thường trực (PCA) đã được chọn làm Ban thư ký cho tòa trọng tài trong vụ kiện này. Ngày 27/8/2013, PCA đã đưa ra Thông cáo báo chí tuyên bố Tòa Trọng tài đã họp vào tháng 7/2013 và quyết định các quy định thủ tục và thời gian biểu tạm thời cho vụ kiện. Bản thông cáo nêu rõ Tòa trọng tài đã yêu cầu Philippines nộp Bản tranh tụng trước ngày 30/3/2014, trình bày “tất cả các vấn đề”, bao gồm vấn đề khả năng thụ lý các yêu sách của Philippines, thẩm quyền của tòa, và các vấn đề thực chất của vụ tranh chấp. (Xem tài liệu số 16)

Ngày 30/3/2014, theo đúng yêu cầu Toà Trọng tài, Philippines đã đệ trình Bản Tranh tụng của mình lên Toà. Bản Tranh tụng này không được công bố công khai, nhưng theo thông tin từ phía Philippines, ngoài các cấu trúc địa lý được nêu trong Bản Khởi kiện, Philippines đã bổ sung đảo Ba Bình (Itu Aba) trong Bản Tranh tụng của mình. Đáp lại động thái này, Đài Loan cũng đã đưa ra Bản Tuyên bố của mình về yêu sách và quy chế pháp lý của Itu Aba (Xem tài liệu 26)

Theo lộ trình xét xử đã đưa ra, Toà cho phép Trung Quốc với tư cách là bị đơn của vụ kiện đến ngày 15/12/2014 để đệ trình Bản Phản biện của mình nhằm phản bác lại các lập luận do Philippines đưa ra. (Xem tài liệu số 17)

Ngày 05/12/2014, Việt Nam đã đệ trình một bản Tuyên bố lên PCA. Trong Tuyên bố này, Việt Nam nêu rõ Việt Nam công nhận Toà Trọng tài có thẩm quyền để xét xử vụ việc, yêu cầu Toà cân nhắc các quyền và lợi ích hợp pháp của Việt Nam và nêu rõ quan điểm đường chín đoạn của Trung Quốc không có cơ sở pháp lý. (Xem tài liệu số 35) Bản Tuyên bố này không đồng nghĩa với việc Việt Nam tham gia vào vụ kiện với tư cách một bên tranh chấp, mà mục đích quan trọng nhất lưu ý Toà Trọng tài về quyền lợi của một nước thứ ba có thể bị ảnh hưởng bởi phán quyết của Toà Trọng tài.

Trung Quốc vẫn duy trì quan điểm không tham gia vào vụ kiện và vì thế, đã không đệ trình bất cứ tài liệu gì theo yêu cầu của Toà. Mặc dù vậy, vào ngày 07/12/2014, Trung Quốc đã đưa ra “Tuyên bố về Lập trường của Trung Quốc đối với vụ kiện mà Philippines khởi xướng trước Toà Trọng tài”. Trong Bản Tuyên bố Lập trường này, Trung Quốc chỉ tập trung phản biện về vấn đề thẩm quyền của Toà Trọng tài, chứ không đưa ra quan điểm cụ thể của mình về các nội dung kiện mà Philippines đệ trình trước Toà. Cụ thể, Theo đó, Trung Quốc phản đối thẩm quyền của Toà Trọng tài dựa trên ba lý do:

- (i) bản chất của vấn đề tranh chấp trong vụ kiện là chủ quyền đối với một số cấu trúc địa lý trên Biển Đông, không thuộc phạm vi điều chỉnh của UNCLOS và vì thế Toà Trọng tài không có thẩm quyền;
- (ii) Trung Quốc và Philippines đã đồng ý, thông qua các thoả thuận song phương và Tuyên bố về Hành xử của các bên trên Biển Đông, sẽ giải quyết các tranh chấp thông qua con đường đàm phán. Việc Philippines đơn phương khởi kiện Trung Quốc đã vi phạm nghĩa vụ của quốc gia này theo luật quốc tế,
- (iii) Kể cả trong trường hợp vấn đề tranh chấp trong vụ việc này thuộc phạm vi điều chỉnh của UNCLOS, vấn đề tranh chấp này cấu thành một phần không thể tách rời trong vấn đề phân định biển giữa hai quốc gia; mà các tranh chấp liên quan đến phân định biển rơi vào phạm vi của Tuyên bố năm 2006 của Trung Quốc loại trừ tất cả các tranh chấp về phân định biển ra khỏi thẩm quyền bắt buộc của Toà Trọng tài.
(Xem tài liệu số 20)

Toà trọng tài theo Phụ lục VII là một trong bốn cơ quan giải quyết tranh chấp do UNCLOS thiết lập, có thẩm quyền giải quyết “các tranh chấp liên quan đến việc giải thích và áp dụng UNCLOS”. Tuy nhiên, tương tự như các toà quốc tế khác, Toà Trọng tài không có thẩm quyền đương nhiên đối với mọi tranh chấp phát sinh giữa các quốc gia thành viên UNCLOS. Theo quy định của UNCLOS, Toà Trọng tài chỉ có thể xét xử một vụ kiện giữa hai quốc gia thành viên nếu các điều kiện cụ thể để Toà có thẩm quyền được thoả mãn. (Xem thêm tài liệu số 1, 2)

Vì vậy, trong vụ kiện này mặc dù Trung Quốc không tham gia vào tiến trình xét xử trọng tài, điều này không có nghĩa là Tòa trọng tài đương nhiên có thẩm quyền xem xét vụ kiện, hay Philippines đương nhiên sẽ thắng vụ kiện. Trước tiên Tòa Trọng tài phải xác định các điều kiện để Tòa có thẩm quyền có được thoả mãn hay không. Cụ thể, Tòa trọng tài sẽ chỉ có thẩm quyền khi Tòa các thể xác định một cách chắc chắn rằng (i) tranh chấp này liên quan đến việc giải thích và áp dụng UNCOS, (ii) Philippines đã thỏa mãn các yêu cầu thủ tục về trao đổi quan điểm trước khi tiến hành khởi kiện và giữa hai bên không có một thoả thuận về việc sử dụng một cơ chế giải quyết tranh chấp khác mang tính ràng buộc và (iii) các tranh chấp được Philippines nêu ra không bị loại trừ khỏi thẩm quyền của tòa trọng tài theo tuyên bố của Trung Quốc theo Điều 298. (Xem thêm tài liệu số 3, 4, 5)

Chính vì thế, Tòa Trọng tài trong vụ việc này đã tổ chức một phiên điều trần riêng biệt về Thẩm quyền và khả năng thụ lý vụ việc. Phiên điều trần được tổ chức dựa trên cơ sở Bản đệ trình do Philippines đã đưa lên Tòa trong đó Phillipines cho rằng Tòa có thẩm quyền và có khả năng thụ lý vụ việc, và mặc dù Trung Quốc từ chối không tham gia phiên điều trần, Tòa xem Bản Tuyên bố Lập trường do Trung Quốc công bố như quan điểm chính thức của Trung Quốc rằng vụ việc này nằm ngoài thẩm quyền của Tòa. (Xem tài liệu số 17)

Phiên điều trần về thẩm quyền và khả năng thụ lý vụ việc của Tòa Trọng tài

Từ ngày 7 – 14/7/2015, theo lộ trình đã được thông báo, Tòa Trọng tài đã tổ chức phiên điều trần về thẩm quyền và khả năng thụ lý vụ việc tại La Haye, Hà Lan. Trung Quốc không cử phái đoàn đến tham gia tranh tụng, vì thế trong buổi điều trần, Tòa Trọng tài chỉ lắng nghe ý kiến và tiến hành đặt câu hỏi về thẩm quyền của Tòa Trọng tài cho các thành viên và luật sư của phái đoàn Philippines. Trong bài phát biểu khai mạc, Bộ trưởng Ngoại giao Philippines đã tóm tắt 05 điểm mà Philippines muốn Tòa xem xét và đưa ra phán quyết. (Xem tài liệu 22) Có thể thấy, so với Tuyên bố khởi kiện đệ trình lên Tòa Trọng tài đầu năm 2013 với 13 điểm tranh chấp, Philippines đã có sự điều chỉnh nhất định. Philippines không chỉ thu hẹp số lượng các vấn đề yêu cầu Tòa Trọng tài xem xét để tập trung vào các điểm mạnh nhất mà còn bổ sung thêm vấn đề về nghĩa vụ bảo vệ môi trường biển, xuất phát từ việc Trung Quốc đang ráo riết xây dựng các đảo nhân tạo trên Biển Đông trong thời gian qua.

Liên quan đến vấn đề thẩm quyền, Philippines đã trình bày trước Tòa Trọng tài những luận điểm phản bác trực tiếp các phản đối về thẩm quyền mà Trung Quốc đã đưa ra trong Tuyên bố Lập trường của mình. Cụ thể, Philippines đưa ra các luận điểm chính sau:

- Các vấn đề mà Philippines khởi kiện đều liên quan đến việc giải thích và áp dụng UNCLOS, bao gồm việc giải thích các quyền và nghĩa vụ của Philippines và Trung Quốc đối với các vùng biển theo quy định của UNCLOS và yêu sách quyền lịch sử Trung Quốc có phù hợp với UNCLOS hay không?

- Việc giải thích quy chế pháp lý của các cấu trúc địa lý trên Biển Đông và xác định các vùng biển mà các cấu trúc này được hưởng không liên quan và phụ thuộc vào việc quốc gia nào có chủ quyền đối với các cấu trúc đó. Trong một tranh chấp bao gồm nhiều khía cạnh, Toà Trọng tài có thể xác lập thẩm quyền để xem xét một khía cạnh cụ thể của tranh chấp, kể cả khi nếu Toà ko có thẩm quyền để xem xét các khía cạnh khác.
- Các Tuyên bố về Ứng xử của các bên trên Biển Đông 2002 và Hiệp ước Hoà bình hữu nghị đều không phải là rào cản để Toà Trọng tài có thẩm quyền. Hơn nữa, Philippines cũng đã đáp ứng nghĩa vụ trao đổi quan điểm với Trung Quốc trước khi tiến hành khởi kiện
- Các ngoại lệ đối với thẩm quyền của Toà theo Điều 298 không áp dụng trong vụ việc này. Cụ thể, ngoại lệ về phân định biển, về danh nghĩa lịch sử, hoạt động chấp pháp và quân sự, cũng như ngoại lệ về việc thực hiện quyền chủ quyền đối với tài nguyên sinh vật trong vùng đặc quyền kinh tế của quốc gia ven biển, đều không áp dụng đối với các vấn đề mà Philippines đệ trình lên Toà.
(Xem tài liệu số 23, 25)

Trong các luận điểm mà Philippines đưa ra trong phần tranh tụng của mình, luận điểm thứ hai là một luận điểm mới so với bản Tuyên bố khởi kiện ban đầu. Vấn đề liệu Toà Trọng tài được thành lập theo UNCLOS có thẩm quyền để xem xét các tranh chấp về chủ quyền hay không là một vấn đề gây nhiều tranh cãi lâu nay. (Xem thêm tài liệu số 5) Gần đây nhất, câu hỏi này đã được Toà Trọng tài trong vụ tranh chấp giữa Mauritius – Vương quốc Anh trả lời trong phán quyết vào tháng 03/2015 theo đó Toà Trọng tài từ chối xem xét vụ việc vì cho rằng vụ tranh chấp thực chất liên quan đến chủ quyền lãnh thổ và vì thế Toà không có thẩm quyền. Liệu Toà Trọng tài trong vụ việc lần này có cách tiếp cận tương tự hay không vẫn là một câu hỏi bỏ ngỏ. Đối với việc Toà Trọng tài có thẩm quyền để xem xét chỉ một hoặc một vài khía cạnh cụ thể trong tổng thể một tranh chấp lớn hơn hay không, một trong những luật sư của Philippines trong vụ kiện này, Giáo sư Alan Boyle đã từng bày tỏ quan điểm của mình trong một bài viết khá nổi tiếng (Xem tài liệu số 2).

Phiên điều trần kết thúc vào ngày 14/7/2015. Toà Trọng tài cho phép Philippines đến ngày 23/7/2015 để trả lời bằng văn bản các câu hỏi mà Toà đặt ra cho bên nguyên đơn. Để đảm bảo quyền lợi của cả hai bên tranh chấp, Toà Trọng tài cũng quyết định cho phép Trung Quốc đến ngày 27/8/2015 để đưa ra bình luận và ý kiến của mình bằng văn bản đối với các vấn đề đã được trình bày trong Phiên điều trần. (Xem tài liệu số 23).

Sau khi Phiên điều trần kết thúc, Người Phát ngôn Bộ Ngoại giao Trung Quốc, trả lời câu hỏi của giới báo chí về phản ứng của Trung Quốc đối với phiên điều trần, đã phát biểu rằng Trung Quốc vẫn kiên quyết không tham gia vụ kiện và phản đối mọi bước đi của Philippines nhằm thúc quá trình trọng tài xa hơn. Trung Quốc không chấp nhận bất cứ một giải pháp nào do một bên khác áp đặt hay bất cứ hành vi đơn phương nào nhằm giải quyết tranh chấp bằng bên thứ ba. (Xem tài liệu số 24)

I. KIẾN THỨC CƠ BẢN

I.1 Kiến thức chung về các quy định về giải quyết tranh chấp theo UNCLOS

I.1.1 Giới thiệu chung về Phần XV của UNCLOS về giải quyết tranh chấp

1. Luật Biển, Giải Quyết Các Tranh Chấp (Law of the Sea, Settlement of Disputes)

Patibandla Chandrasekhara Rao

Bách khoa toàn thư Max Planck về Luật Công pháp Quốc tế

Giới thiệu: Công ước Liên Hợp Quốc về Luật biển (UNCLOS) chứa đựng hàng trăm điều khoản quy định về giải quyết tranh chấp một cách một cách toàn diện. UNCLOS thiết lập hai quy trình giải quyết tranh chấp: gồm quy trình bắt buộc và quy trình tự nguyện. Các quy trình này được quy định ra tại Phần XV, gồm 3 mục liên kết chặt chẽ với nhau. Bài viết trình bày các biện pháp giải quyết tranh chấp trong UNCLOS; trong đó, chủ đạo nhất là những điều khoản tại Phần XV, UNCLOS.

Lưu trữ ở: <http://opil.ouplaw.com/view/10.1093/law:epil/9780199231690/law-9780199231690-e58?prd=EPIL>

2. Giải Quyết Tranh Chấp và UNCLOS: Vấn Đề Tình Trạng Phân Mảnh và Thẩm Quyền (Dispute Settlement and the Law of the Sea Convention: Problems of Fragmentation and Jurisdiction)

Alan Boyle

Quý san Luật Quốc tế và Luật So Sánh, Quyển 46, Số 1 (International and Comparative Law Quarterly, Vol. 46, No.1), pp 37-54.

Giới thiệu: Bài viết nhằm mục đích xem xét (i) việc thiết lập một hệ thống giải quyết tranh chấp mới và phức tạp theo UNCLOS 1982 và tình trạng chia nhỏ thẩm quyền của các tòa theo UNCLOS có ảnh hưởng như thế nào đến việc tổ tụng các tranh chấp trên biển, và (ii) vai trò mà Tòa án Luật Biển Quốc tế (ITLOS) mới được thành lập có thể đảm nhận. Bài viết cho rằng cơ chế giải quyết tranh chấp của UNCLOS thật ra không toàn diện như ấn tượng ban đầu. Cơ chế giải quyết tranh chấp này có thể phát huy tác dụng đối với những tranh chấp liên quan đến tự do hàng hải và bảo vệ môi trường biển. Còn đối với những tranh chấp phổ biến hơn như tranh chấp nghề cá hay tranh chấp về phân định biển, những giới hạn và ngoại lệ đối với thẩm quyền bắt buộc quy định tại Phần XV của UNCLOS tạo điều kiện cho các quốc gia chia nhỏ tranh chấp của mình để né tránh thẩm quyền bắt buộc của các tòa. Vì thế, tác giả cho rằng mặc dù sự ra đời của cơ chế giải quyết tranh chấp của UNCLOS và đặc biệt là của ITLOS đem lại nhiều sự lựa chọn hơn trong việc giải quyết tranh chấp về biển không chỉ cho các quốc gia mà còn các thực thể khác, các giới hạn và ngoại lệ này sẽ làm cho các tranh chấp phát sinh có xu hướng được giải quyết dựa vào sự chấp thuận của các quốc gia, chứ không dựa trên thẩm quyền bắt buộc của UNCLOS.

Lưu trữ ở: <http://nghiencuuquoccte.net/2015/07/19/giai-quyet-tranh-chap-va-unclos/>

I.1.2 Về việc áp dụng cơ chế của Phần XV vào tranh chấp biển Đông

3. Hệ Thống Giải Quyết Tranh Chấp UNCLOS và Biển Đông (UNCLOS Dispute Settlement System and the South China Sea)

Robert Beckman, Giám đốc Trung tâm Luật Quốc tế, Đại học Quốc gia Singapore

Hội nghị MIMA về Biển Đông: Những tiến triển mới và ý đồ hướng đến giải quyết hòa bình tranh chấp

Giới thiệu: Các bên tranh chấp ở Biển Đông hiện nay đều là thành viên của UNCLOS. Tuy vậy, UNCLOS không có điều khoản quy định về tranh chấp lãnh thổ đất liền. Hơn nữa, Trung Quốc sử dụng điều 298 của UNCLOS để né tránh việc áp dụng hệ thống giải quyết tranh chấp bắt buộc (CBDS) của UNCLOS. Bài viết xem xét liệu cơ chế giải quyết tranh chấp trong UNCLOS có thể đóng vai trò trong việc làm rõ các vấn đề pháp lý và hướng các bên tranh chấp tại Biển Đông đến một giải pháp hòa bình cho các tranh chấp hay không. Bài viết kết luận rằng cơ chế giải quyết tranh chấp UNCLOS không thể áp dụng để giải quyết các tranh chấp liên quan đến chủ quyền đối với các đảo. Một số tranh chấp có thể bị loại trừ khỏi thẩm quyền bắt buộc vì các tranh chấp này rơi vào tuyên bố loại trừ mà Trung Quốc đã đưa ra theo Điều 298. Tuy nhiên, các tranh chấp liên quan đến các vi phạm của Trung Quốc trong vùng đặc quyền kinh tế của các nước ASEAN có thể được giải quyết dựa trên thẩm quyền bắt buộc do các tranh chấp này chủ yếu liên quan đến quy chế đảo và đường chín đoạn của Trung Quốc. Các bên tranh chấp cũng có thể yêu cầu ITLOS đưa ra một ý kiến tư vấn đối với các vấn đề pháp lý trên biển Đông.

Lưu trữ ở:

http://cil.nus.edu.sg/wp/wp-content/uploads/2011/12/Beckman_MIMA_SCS_Conference_12-13_Dec_2011_draft_10_Dec1.pdf

4. Phi-lip-pin Định Kiến Trung Quốc Về Điều Gì ở Toà Án Trọng Tài Thành Lập Theo Công Ước Luật Biển? Và Làm Sao Họ Làm Được Như Vậy?

Nguyễn Đăng Thắng

Giới thiệu: Bài viết được xuất bản năm 2011, trước khi vụ kiện giữa Philippines và Trung Quốc diễn ra. Bài viết phân tích những cơ chế giải quyết tranh chấp trong Công ước luật biển và các mối quan tâm chính trong tranh chấp tại Biển Đông của Phi-lip-pin, từ đó đưa ra những đánh giá triển vọng về việc nước này kiện Trung Quốc, những suy ngẫm và có thể là bài học để Việt Nam tham khảo và xem xét. Dựa trên sự kiện Bãi Cỏ Rong đầu tháng 4 năm 2011, bài viết cho rằng mối quan tâm chính của Philippines là việc tách Bãi Cỏ Rong, mà Philippines cho là nằm trong phạm vi thềm lục địa của mình, khỏi phạm vi vùng biển thuộc Trường Sa. Từ đó, bài viết cho rằng vấn đề pháp lý mà Philippines có thể đưa ra là Điều 121 về Quy chế đảo, mặc dù việc đưa tranh chấp liên quan đến việc giải thích và áp dụng Điều 121 đối với Trường Sa cũng không phải là không có rủi ro. Tác giả kết luận những bước đi và việc sử dụng thủ tục Trọng tài Phụ lục VII của Phi-líp-pin để bảo vệ yêu sách của họ ở Bãi Cỏ Rong có thể là bài học để Việt Nam nghiên cứu áp dụng trong nỗ lực bảo vệ quyền lợi chính đáng đối với vùng thềm lục địa phía Đông Nam của mình.

Lưu trữ ở: <http://nghiencuubiendong.vn/nghien-cuu-vietnam/1920-philipin-dinh-kien-trung-quoc-ve-dieu-gi-o-toa-trong-tai-thanh-lap-theo-cong-uoc-luat-bien-va-lam-so-ho-lam-duoc-nhu-vay>

5. Vụ Kiện giữa Cộng Hoà Nhân Dân Trung Hoa và Philippines về Tranh Chấp Biển Đông (The Arbitration between the People’s Republic of China and the Philippines over the Dispute in the South China Sea)

Donald R. Rothwell, ANU College of Law Research Paper, 14–48

Giới thiệu: Bài viết xem xét các thủ tục tố tụng theo UNCLOS và cho rằng hòa giải là phương án khả thi cuối cùng có thể áp dụng. Bài viết cho rằng Toà trọng tài có khả năng không có thẩm quyền vì tuyên bố của Trung Quốc theo Điều 298. Vì thế cơ chế hoà giải bắt buộc theo Phụ lục V UNCLOS có khả năng sẽ được áp dụng. Nếu đúng vậy, đây sẽ là vụ kiện đầu tiên cơ chế hoà giải được sử dụng, tạo tiền lệ cho tương lai và thu hút sự chú ý về khả năng giải quyết tranh chấp của thủ tục hoà giải.

Lưu trữ ở: <https://seasresearch.wordpress.com/2015/06/30/%EF%BB%BFthe-arbitration-between-the-peoples-republic-of-china-and-the-philippines-over-the-dispute-in-the-south-china-sea/>

1.1.3 Về thẩm quyền của cơ chế giải quyết tranh chấp thuộc UNCLOS đối với tranh chấp vừa liên quan đến luật biển vừa liên quan đến chủ quyền lãnh thổ

6. Vấn Đề Chủ Quyền Lãnh Thổ trong Tranh Chấp về Biển: Thế Lưỡng Nan về Quyền Tài Phán đối với Toà Án Quốc Tế về Luật Biển (Territorial Sovereignty Issues in Maritime Disputes: A Jurisdictional Dilemma for Law of the Sea Tribunals)

Irina Buga, Khoa Luật, Đại học Oxford, Vương quốc Liên hiệp Anh và Bắc Ireland (Faculty of Law, University of Oxford, United Kingdom), p.p 1-37

Giới thiệu: Công ước Luật biển Liên hiệp Quốc (UNCLOS) tạo ra một hệ thống giải quyết tranh chấp toàn diện. Tuy vậy, việc Tòa án LOS có thẩm quyền giải quyết các vấn đề lãnh thổ đất liền có liên quan đến quá trình phân định trên biển hay không vẫn còn mập mờ trong nội dung Công ước. Bài viết cho rằng các nhà soạn thảo dường như không có ý định loại trừ tranh chấp có liên quan đến vấn đề chủ quyền ra khỏi thẩm quyền của UNCLOS, trừ khi có tuyên bố theo điều 298(1). Các toà theo UNCLOS sẽ tìm ra cách để giải quyết hoặc phớt lờ vấn đề về chủ quyền trong một tranh chấp về biển. Dù vậy, tác giả cho rằng các quốc gia không nên ngại việc khởi kiện ra trước cơ chế tranh chấp của UNCLOS chỉ vì cho rằng các toà có thể sẽ không có thẩm quyền.

Lưu trữ ở: Dự án Đại Sự Ký Biển Đông

I. 2 Kiến thức chung liên quan tới nội dung vụ kiện

I.2.1 Về đường chín đoạn

7. Đường Chín Đoạn tại Biển Đông: Lịch Sử, Thực Trạng và Các Hệ Lụy (The Nine-Dash Line in The South China Sea: History, Status, and Implications)

Zhiguo Gao and Bing Bing Jia

Tạp chí Luật Quốc tế Mỹ, Quyển 107, Số 95 (The American Journal of International Law, Vol. 107:95)

Giới thiệu: Bài viết tìm kiếm và phân tích các bằng chứng lịch sử, luật pháp và các chứng cứ liên quan nhằm làm rõ tính hợp pháp, thực trạng hiện tại và những hệ lụy có thể đằng sau đường chín đoạn. Theo các tác giả, đường chín đoạn là có căn cứ trong luật pháp quốc tế, gồm tập quán pháp về khám phá, chiếm giữ, quyền lịch sử và cả Công ước Luật biển Quốc tế (UNCLOS).

Lưu trữ ở: Dự án Đại Sự Ký Biển Đông

8. Các Yêu Sách về Các Vùng Biển trên Biển Đông - Maritime Claims in the South China Sea

Viện nghiên cứu Hải dương và Các vấn đề Môi trường Quốc tế và Khoa học (Bureau of Oceans and International Environmental and Scientific Affairs). Pp. 1-26

Những Giới hạn trên biển Số 143 (Limits in the Seas No. 143)

Giới thiệu: Trung Quốc cho đến nay vẫn chưa làm rõ cơ sở pháp lý và thực tế của tuyên bố của Trung Quốc cùng với bản đồ đường chín đoạn, bằng pháp luật, tuyên bố hay các văn bản chính thống khác. Bài nghiên cứu này khảo sát các phương án giải thích của tuyên bố đường chín đoạn và xem xét liệu các cách giải thích này có phù hợp với luật pháp quốc tế. Bài viết cho rằng Trung Quốc có thể giải thích đường chín đoạn theo ba cách. Cách thứ nhất là đường chín đoạn là đường xác định chủ quyền đối với các đảo cùng các vùng nước xung quanh các đảo theo UNCLOS. Tuy nhiên chủ quyền đối với các đảo đang bị tranh chấp, quy chế của các đảo trong vùng nước này cũng chưa rõ ràng và các vùng biển tạo ra từ các đảo cũng sẽ chồng lấn với vùng biển của các nước xung quanh. Cách thứ hai là đường chín đoạn là biên giới quốc gia trên biển, cách giải thích này cũng không hợp lý vì đường biên giới như thế sẽ không phù hợp với thực tiễn quốc gia và án lệ quốc tế. Cách thứ ba là đường chín đoạn xác định khu vực Trung Quốc có “vùng nước lịch sử” hoặc “quyền lịch sử”. Cách giải thích này cũng không phù hợp với định nghĩa các yêu sách lịch sử trong UNCLOS. Với cả ba cách giải thích này, đường chín đoạn của Trung Quốc đều không phù hợp với luật quốc tế.

Lưu trữ ở: <https://seasresearch.files.wordpress.com/2014/12/234936.pdf>

9. Chuyên đề về đường lưỡi bò:

Bài 1: Đường lưỡi bò lúc 9 đoạn, lúc lại 10

Bài 2: Sự mơ hồ và phi lý của đường lưỡi bò

Bài 3: Đường lưỡi bò của TQ nuốt chửng vùng biển láng giềng

Nguyễn Hồng Thao

Giới thiệu: Loạt bài viết lập luận rằng Trung Quốc sử dụng tính mơ hồ của đường lưỡi bò như công cụ để tiến đến thống trị Biển Đông. Mục đích của chiến thuật này là biến cái không thể thành có thể, biến không tranh chấp thành tranh chấp, biến tranh chấp thành sở hữu, cắt lớp salami. Trên thực tế đến nay không có bất kỳ một tài liệu nào cho biết tọa độ cũng như vị trí chính xác của nó. Các cách giải thích của Trung Quốc đối với đường lưỡi bò chỉ là sự nguy hiểm liên hệ đường lưỡi bò với các khái niệm quyền chủ quyền và quyền tài phán trong vùng đặc quyền kinh tế và thềm lục địa của luật biển hiện đại.

Lưu trữ ở: <http://vietnamnet.vn/vn/chinh-tri/185665/duong-luoi-bo-luc-9-doan--luc-lai-10.html>

I.2.2 Về các cấu trúc địa lý theo UNCLOS

10. Quy Chế Pháp Lý của Các Thực Thể Chìm và Nửa Nổi Nửa Chìm (Legal Status of Low-tide Elevations and Submerged Features)

Robert Beckman

Hội thảo Quốc tế về “Các Thực thể Địa lý tại Biển Đông Á và Luật Biển”, Phần 1: Các thực thể địa lý theo Luật Biển (International Seminar on “Geographical Features in the East Asian Seas and the Law of the Sea”, Session 1: Geographical Features under International Law). Pp. 1-20

Giới thiệu: Bài viết xem xét câu hỏi liệu quốc gia chỉ có thể tuyên bố chủ quyền đối với các cấu trúc địa lý xa bờ đáp ứng được định nghĩa của đảo, hay các yêu sách về chủ quyền cũng có thể áp dụng đối với các cấu trúc địa lý xa bờ khác như bãi nửa nổi nửa chìm, dải san hô, bãi cạn hay bãi chìm. Bài viết đưa ra quan điểm rằng yêu sách chủ quyền chỉ có thể được đưa ra đối với lãnh thổ đất liền, trong đó có đảo. Vì thế các bãi chìm hay bãi nửa nổi nửa chìm không thể là đối tượng để quốc gia tuyên bố chủ quyền. Bài viết cũng lập luận các bãi chìm hay bãi nửa nổi nửa chìm là một phần của đáy biển và vì thế được điều chỉnh bởi các quy định và nguyên tắc đối với vùng biển cụ thể mà các bãi này nằm trong. Nếu các bãi này nằm tổng lãnh hải hoặc vùng nước quần đảo của quốc gia ven biển, chúng thuộc chủ quyền của quốc gia ven biển đó. Nếu chúng nằm trong vùng đặc quyền 200 hải lý của quốc gia, chúng được điều chỉnh bởi Phần V của UNCLOS. Nếu chúng nằm trong vùng thềm lục địa kéo dài của quốc gia ven biển, chúng được điều chỉnh bởi Phần VI.

Lưu trữ ở: <https://seasresearch.files.wordpress.com/2015/06/beckman-lte-submerged-features-taipei-20-21-sep1.pdf>

11. Tầm Quan Trọng của Quy Chế của Các Thực Thể Xa Bờ đối với Các Yêu Sách Biển trên Biển Đông (The Significance of the Status of Offshore Geographic Features to Maritime Claims in the South China Sea)

Robert Beckman

Hội thảo Quốc tế lần thứ Tư: "Biển Đông: Hợp tác vì An ninh và Phát triển Khu vực" – (The Fourth International Workshop: "The South China Sea: Cooperation for Regional Security and Development"). Pp. 1-23

Giới thiệu: Quy chế pháp lý của cấu trúc địa lý xa bờ trên biển Đông có vai trò quan trọng trong việc xác định các quyền và quyền tài phán đối với các tài nguyên tại khu vực. Bài viết tập trung làm rõ quy chế pháp lý và những đặc trưng vốn có của cấu trúc địa lý xa bờ dựa trên bối cảnh lịch sử. Theo đó bài viết bàn về nguyên tắc “đất thống trị biển” và quốc gia ven biển chỉ có thể tuyên bố các vùng dựa trên lãnh thổ đất liền và các hải đảo. Bài viết cũng tập trung phân tích khái niệm “đảo” cũng theo điều 121 của UNCLOS cũng như vùng biển được xác định từ các hải đảo. Bài viết cũng tập trung xem xét tầm quan trọng của bãi nửa nổi nửa chìm, các bãi chìm, các công trình, đảo nhân tạo đối với các yêu sách trên biển Đông, đặc biệt đối với quần đảo Trường Sa.

Lưu trữ ở: <https://seasresearch.files.wordpress.com/2015/06/the-significance-of-the-status-of-offshore-geographic-features-to-maritime-claims-in-the-south-china-sea.pdf>

1.2.3 Về quyền lịch sử

12. Phân Tích Yêu sách Lịch Sử của Trung Quốc ở Biển Đông dưới Góc Độ Luật Pháp (A Legal Analysis of China’s Historic Rights Claim in the South China Sea)

Florian Dupuy và Pierre – Marie Dupuy

Tạp chí Luật Quốc tế Mỹ, Quyển 107, Số 1 (Tháng 1 năm 2003) - (American Journal of International Law, Vol. 107, No. 1 (January 2013)). Pp. 1-19

Giới thiệu: Mặc dù còn mơ hồ và thường gây tranh cãi trong luật quốc tế, cụm từ “yêu sách lịch sử” đang đóng một vai trò quan trọng trong các luận điểm của Cộng hòa Nhân dân Trung Hoa. Việc Trung Quốc sử dụng sự không rõ ràng thuật ngữ pháp luật trên làm dấy lên câu hỏi liệu đó có phải là một yếu tố trong chiến lược chính trị của Bắc Kinh. Bài viết tìm hiểu các yêu sách lịch sử của Trung Quốc trên Biển Đông và các cơ sở pháp lý mà Trung Quốc đưa ra nhằm giải thích cho các yêu sách này thông qua các tuyên bố chính thức, các bản đồ cũng như các bài viết học thuật. Theo đó, bài viết cho rằng yêu sách lịch sử của Trung Quốc có thể được giải thích theo ba cách: (i) Vùng biển trong đường chín đoạn là vùng nước lịch sử của Trung Quốc, (ii) Trung Quốc có danh nghĩa lịch sử với các đảo trên Biển Đông và (iii) các bằng chứng lịch sử cho thấy Trung Quốc có chủ quyền tự nhiên trên Biển Đông. Bài viết kết luận rằng các cách giải thích này của Trung Quốc không được thừa nhận bởi luật quốc tế và vì thế khó có thể được toà quốc tế nào chấp nhận.

Lưu trữ ở: <https://southeastasiansea.files.wordpress.com/2013/08/6-a-legal-analysis-of-chinas-historic-rights-claim-in-the-south-china-sea.pdf>

I.2.4 Về nghĩa vụ bảo vệ môi trường biển

13. Bảo Vệ Môi Trường Biển theo Công Ước Luật Biển Liên Hiệp Quốc 1982 (The Protection of the Marine Environment by the 1982 United Nations Convention on the Law of the Sea)

J.I. Charney

Giới thiệu: Bài viết kết luận sự ra đời UNCLOS đã đưa các tiêu chuẩn bảo vệ môi trường thành các quy định mang tính đa phương và lập ra một hệ thống thực thi toàn cầu cho các tiêu chuẩn này. Tuy nhiên, các điều trên sẽ không thành hiện thực nếu các điều khoản UNCLOS không được áp dụng. Không những thế, UNCLOS còn đặt nền tảng cho sự phát triển của luật môi trường biển quốc tế.

Lưu trữ ở: Dự án Đại Sự Ký Biển Đông

I.3 Bản tóm tắt địa lý các thực thể trước khi Trung Quốc xây đảo nhân tạo

Tên thực thể Trung Quốc đang chiếm đóng	Ngày chiếm đóng	Tọa độ và khoảng cách so với các thực thể khác	Đặc điểm địa lý
Bãi Chữ Thập (Fiery Cross Reef hay Northwest Investigator Reef)	Cuối tháng 1 năm 1988	9°35' Bắc - 112°54' Đông	Dài 14 hải lý, rộng tối đa 4 hải lý, tổng diện tích 110 km ² Chìm dưới nước khi thủy triều lên (ngoại trừ mỏm đá có độ cao 1 m ở phía Tây Nam)
Bãi đá Châu Viên (hay Cuarteron Reef)	Ngày 18 tháng 2 năm 1988	8°53' Bắc - 112°51'05 Đông	Là một bộ phận của cụm Trường Sa (hay London Reef) Chiều dài theo trục Đông – Tây là 3 hải lý (khoảng 5,56 km), diện tích 8 km ² Đa phần chìm dưới nước trừ một số hòn đá nổi lên ở phía Bắc với độ cao 1,6 m so với mực nước biển
Bãi đá Gaven (hay Gaven Reef)	Tháng 2 năm 1988	10°12' Bắc - 113°13 Đông; nằm trong lãnh hải đảo Nam Yết, cách đảo Nam Yết 7 hải lý về phía Đông và 8,5 hải lý về phía Đông Đông Bắc	Theo Hancox và Prescott (1995), bãi đá Ga Ven ở phía Bắc rộng khoảng 0.86 km ² , có tảng đá lớn có độ cao 1,9 m so với mực nước biển. Theo Cục Bản đồ Bộ Quốc phòng Mỹ (1994), bãi được đánh dấu bằng cồn cát trắng cao 1,8 m Trong đơn đệ trình lên Tòa án Trọng tài Quốc tế, Philippines cho

			rằng bãi đá Ga Ven là bãi nửa nổi nửa chìm.
Bãi Tư Nghĩa (hay Hughes Reef)	Tháng 2 năm 1988	9°55' Bắc – 113°30' Đông, thuộc cụm đảo Sinh Tồn (Union Banks) và nằm trong cụm đảo Sinh Tồn	Theo Valencia cùng cộng sự (1999), bãi Tư Nghĩa chỉ nổi khỏi mặt nước ở triều thấp
Bãi đá Gạc Ma (Johnson South Reef)	Ngày 14 tháng 3 năm 1988	9°42' Bắc – 114°17' Đông, là đầu mút về phía Đông Nam của cụm đảo Sinh Tồn	Một số tảng đá lớn ở phía Đông Nam của rạn nổi trên mặt nước khi thủy triều lên cao, trong tảng lớn nhất cao 1,2 m; các phần khác chìm dưới nước Theo Robert Beckman và Clive Schofield, Văn phòng Thủy văn Vương Quốc Anh và Cục Tình báo địa – không gian Quốc gia Mỹ, Gạc Ma không phải đảo Theo đệ trình lên tòa án Trọng tài Quốc tế, Philippines cho Gạc Ma là đá
Đá Xu Bi (hay Subi Reef)	Năm 1988	10°54' Bắc – 114°06' Đông, nằm trong cụm đảo Thị Tứ (hiện do Philippines chiếm đóng) và cách đảo Thị Tứ 14 hải lý	Có hình dạng như viên kim cương với trục dài nằm theo hướng Đông – Đông Bắc với chiều dài khoảng 3.7 hải lý, trục ngắn có độ dài 2.7 hải lý. Theo Hancox và Prescott (1995), Xu Bi là bãi nửa nổi nửa chìm Robert Beckman và Clive Schofield cũng không cho Xu Bi là đảo, chỉ có thể là bãi nửa nổi nửa chìm Philippines cho Xu Bi là bãi nửa nổi nửa chìm
Bãi Vành Khăn (hay Mischief Reef)	Phát hiện Trung Quốc chiếm đóng bãi Vành Khăn vào cuối tháng 1	9°55' Bắc – 115°32' Đông, cách cụm đảo Sinh Tồn khoảng 50 hải lý (92,6 km) về phía Đông.	Bãi có hình dạng khá tròn, dài 3 hải lý (5,5 km) theo trục Bắc Nam và khoảng 4,2 hải lý (7,7 km) theo trục Đông Tây Bãi ngập sóng và có vài mỏm đá nửa chìm nửa nổi

	năm 1995		
--	----------	--	--

Nguồn: Hồ sơ đảo nhân tạo – Nhóm tác giả Dự án Đại Sự Ký Biển Đông. Lưu trữ ở:

<https://daisukybiendong.wordpress.com/2015/05/15/ho-so-dao-nhan-cao-tren-bien-dong/>

II. CÁC VĂN BẢN CHÍNH THỨC

14. Thông Báo và Tuyên Bố Lập Trường về Vùng Biển Tây Philippines (Notification and Statement of Claim on West Philippine Sea)

Giới thiệu: Tháng 1 năm 2013, Philippines đã đệ trình Thông báo và Tuyên bố Khởi kiện về giá trị pháp lý của “Đường chín đoạn” của Trung Quốc theo trong Công ước của Liên Hợp Quốc về Luật Biển 1982. Căn cứ vào các bằng chứng đưa ra, Philippines phủ định giá trị pháp lý của “Đường chín đoạn” theo Công ước của Liên Hợp Quốc về Luật Biển 1982, đồng thời cho rằng những động thái chiếm cứ và ngăn chặn các hoạt động của Philippines trên vùng tranh chấp là “bất hợp pháp”.

Lưu trữ ở: <https://seasresearch.wordpress.com/2014/12/17/2nd-press-release-from-pca-the-arbitral-tribunal-sets-further-proceedings/>

15. Thông Cáo Báo Chí Thứ Nhất của Tòa Án Trọng Tài Thường Trực: Tòa Trọng tài Đưa ra Quy Định về Thủ Tục và Trình Tự Thời Gian Giai Đoạn Đầu (1st Press Release from PCA: Arbitral Tribunal Establishes Rules of Procedure and Initial Timetable)

Giới thiệu: Tòa Trọng tài do Cộng hòa Philippines đề xuất thành lập căn cứ theo Phụ lục VII trong Công ước của Liên Hợp Quốc về Luật Biển đã ban hành Trình tự Thủ tục đầu tiên, xác định trình tự thời gian của quá trình giải quyết vụ kiện và quy định về thủ tục.

Tòa án Trọng tài đặt ra các thủ tục áp dụng đối với các vấn đề như thông tin liên lạc, ngôn ngữ, tính công khai, tổ chức các phiên điều trần, xem xét phản đối thẩm quyền của Tòa án Trọng tài, các yêu cầu các biện pháp tạm thời, và việc bổ nhiệm các chuyên gia để hỗ trợ Tòa án Trọng tài.

Lưu trữ ở: <https://seasresearch.wordpress.com/2014/12/17/1st-press-release-from-pca-arbitral-tribunal-establishes-rules-of-procedure-and-initial-timetable/>

16. Thông Cáo Báo Chí Thứ Hai của Tòa Án Trọng Tài Thường Trực: Tòa Trọng tài Quy định Bổ sung Các Thủ Tục Tố tụng (2nd Press Release from PCA: The Arbitral Tribunal Sets Further Proceedings)

Giới thiệu: Tòa án Trọng tài do Cộng hòa Philippines đề xuất thành lập căn cứ theo Phụ lục VII trong Công ước của Liên Hợp Quốc về Luật Biển đã ban hành Trình tự Thủ tục thứ hai, quy định thứ tự các bước tiến hành của quá trình giải quyết vụ kiện.

Theo Trình tự Thủ tục đầu tiên của Tòa án ngày 27 tháng 8 năm 2013, Philippines đã đệ trình Bản Tranh tụng viết vào ngày 30 tháng 3 năm 2014. Theo Trình tự Thủ tục số 2, Tòa án Trọng tài quy định ngày 15 Tháng 12 năm 2014, Trung Quốc phải nộp bản phản biện. Tòa án Trọng tài sẽ quyết định các bước tiếp theo của quá trình tố tụng sau khi xem xét quan điểm của các bên.

Lưu trữ ở: <https://seasresearch.wordpress.com/2014/12/17/2nd-press-release-from-pca-the-arbitral-tribunal-sets-further-proceedings-2/>

17. Thông Cáo Báo Chí Thứ Ba Của Tòa Án Trọng Tài Thường Trực: Tòa Trọng tài Yêu Cầu Bổ sung Các Lập Luận Bằng Văn Bản từ Philippines (3rd Press Release from PCA: The Arbitral Tribunal Requests Further Written Argument from the Philippines)

Giới thiệu: Tòa Trọng tài do Cộng hòa Philippines đề xuất thành lập căn cứ theo Phụ lục VII trong Công ước của Liên Hợp Quốc về Luật Biển đã ban hành trình tự thủ tục thứ ba, ghi nhận quyết định không nộp Bản phản biện của Trung Quốc theo ngày quy định vào ngày 15 tháng 12 năm 2014 và yêu cầu thêm các lập luận bằng văn bản từ Philippines về các vấn đề cụ thể.

Theo Trình tự Thủ tục số 1 của Tòa án Trọng tài ban hành ngày 27 tháng 8 năm 2013, Philippines đã nộp Bản Tranh tụng liên về các vấn đề liên quan đến thẩm quyền của Tòa án Trọng tài, khả năng thụ lý của các yêu cầu từ phía Philippines vào ngày 30 tháng 3 năm 2014. Theo Trình tự Thủ tục số 2, Tòa án Trọng tài đã xác định ngày 15 Tháng 12 năm 2014 Trung Quốc phải nộp bản phản biện. Theo Trình tự Thủ tục số 3, Tòa án trọng tài ghi nhận rằng cho đến ngày 16 tháng 12 năm 2014, Trung Quốc đã không nộp bản phản biện và Chính phủ Trung Quốc đã khẳng định rằng "Trung Quốc sẽ không chấp nhận hoặc tham gia vào các tòa án trọng tài theo đề xuất đơn phương từ Philippines." Cũng trong Trình tự Thủ tục này, Tòa án Trọng tài yêu cầu thêm các lập luận bằng văn bản từ Philippines và quy định Philippines có thời hạn đến ngày 15 tháng 3 năm 2015 để bổ sung, và Trung Quốc sẽ có thời hạn đến ngày 16 tháng 6 năm 2015 để trình bày ý kiến đối với các lập luận bằng văn bản bổ sung của Philippines.

Lưu trữ ở: <https://seasresearch.wordpress.com/2014/12/17/3rd-press-release-from-pca-the-arbitral-tribunal-requests-further-written-argument-from-the-philippines/>

18. Tuyên Bố Lập Trường của Chính Phủ Cộng Hòa Nhân Dân Trung Hoa về Quyền Tài Phán của Tòa Án Trọng Tài về Vấn Đề Biển Đông do Cộng Hòa Philippines Đề Xuất (Position Paper of the Government of the People's Republic of China on the Matter of Jurisdiction in the South China Sea Arbitration Initiated by the Republic of the Philippines)

Giới thiệu: Văn bản đưa ra các luận điểm mà Chính phủ Trung Quốc đã dựa vào để khẳng định rằng Tòa Trọng tài không có thẩm quyền giải quyết vụ việc và Trung Quốc sẽ không chấp nhận hoặc tham gia vào một Tòa án Trọng tài mà Philippines đề xuất. Các luận điểm mà Trung Quốc đưa ra bao gồm: Chủ quyền lãnh thổ trên Biển Đông mà Tòa án đang giải quyết là một đối tượng vượt quá vượt quá phạm vi của Công ước và không liên quan đến việc giải thích hoặc áp dụng Công ước. Philippines đã vi phạm nghĩa vụ của mình theo luật pháp quốc tế khi đơn phương khởi xướng việc sử dụng Tòa án Trọng tài vì cả hai bên đã đồng ý, thông qua các công cụ song phương và Tuyên bố về cách ứng xử của các bên ở Biển Đông, để giải quyết tranh chấp thông qua các cuộc đàm phán. Tòa án Trọng tài không có thẩm quyền giải quyết dựa trên lập trường về sự tự do lựa chọn các phương tiện giải quyết tranh chấp của mỗi nước.

Lưu trữ ở: <https://seasresearch.wordpress.com/2014/12/10/position-paper-of-the-government-of-the-peoples-republic-of-china-on-the-matter-of-jurisdiction-in-the-south-china-sea-arbitration-initiated-by-the-republic-of-the-philippines/>

19. Thông Cáo Báo Chí Thứ Tư của Tòa Án Trọng Tài Thương Trục: Tòa Án Thường Trục Quyết Định Thời gian tổ chức Điều Trần về Thẩm Quyền và Khả Năng Thụ Lý Vụ Việc (4th Press Release from PCA: The Arbitral Tribunal Sets Dates for Hearing on Jurisdiction and Admissibility)

Giới thiệu: Sau cuộc họp thứ ba tại trụ sở La Haye vào ngày 20 và 21 tháng 4 năm 2015, Tòa Trọng tài do Cộng hòa Philippines đề xuất căn cứ theo Phụ lục VII trong Công ước của Liên Hợp Quốc về Luật Biển đã ban hành trình tự thủ tục thứ tư, quyết định tiến hành một phiên điều trần trong tháng 7 năm 2015 về thẩm quyền của Tòa Trọng tài. Phiên điều trần này để giải quyết các phản đối về thẩm quyền mà Trung Quốc đặt ra trong văn bản tuyên bố lập trường và xem xét khả năng chấp nhận các lập luận từ phía Philippines.

Lưu trữ ở: <https://seasresearch.wordpress.com/2015/06/29/4th-press-release-from-pca-the-arbitral-tribunal-sets-dates-for-hearing-on-jurisdiction-and-admissibility/>

20. Thông Cáo Báo Chí Thứ Năm Của Tòa Án Trọng Tài Thường Trục: Tòa Án Trọng Tài Bắt Đầu Phiên Điều Trần Về Thẩm Quyền và Khả Năng Thụ Lý Vụ việc (5th Press Release from PCA: The Arbitral Tribunal Commences Hearing on Jurisdiction and Admissibility)

Giới thiệu: Thứ Ba, 7 tháng 7 năm 2015, Tòa Trọng Tài bắt đầu nghe điều trần về quyền xét xử và khả năng thụ lý vụ việc theo Phụ lục VII UNCLOS. Phiên điều trần không được tổ chức công khai nhưng Tòa Trọng tài cho phép một số nước có yêu cầu được cử phái đoàn quan sát viên nhỏ tham dự.

Lưu trữ ở: <https://seasresearch.wordpress.com/2015/07/08/5th-press-release-from-pca-the-arbitral-tribunal-commences-hearing-on-jurisdiction-and-admissibility/>

21. Bản Toàn Văn Tuyên Bố của Ngoại Trưởng Philippines Albert Del Rosario tại Hague (Full text of Philippine Foreign Secretary Albert del Rosario's statement at The Hague)

Giới thiệu: Ngày 7 tháng 7 năm 2015, Ngoại trưởng Philippines Albert del Rosario phát biểu trước Tòa án Trọng tài Thường trực tại Hà Lan về việc tại sao Philippines mang vụ việc ra trước Tòa Trọng tài và tầm quan trọng của hành động này đối với khu vực và thế giới. Ngoại trưởng Philippines đưa ra 5 tuyên bố:

1. Trung Quốc không có quyền thực hiện cái gọi là "quyền lợi lịch sử" trên các vùng vượt ra ngoài giới hạn quyền lợi của nó theo Công ước.
2. "Đường 9 đoạn" không có cơ sở nào theo luật quốc tế vì nó mang mục đích xác định các giới hạn yêu sách của Trung Quốc về "quyền lợi lịch sử".
3. Hoạt động khai thác gần đây của Trung Quốc không thể thay đổi hợp pháp tính nguyên gốc và đặc điểm của các địa hình trên Biển Đông.
4. Trung Quốc đã vi phạm Công ước khi can thiệp việc thực hiện chủ quyền và quyền tài phán của Philippines.
5. Hoạt động đánh bắt mang tính hủy diệt và nguy hiểm cùng với việc thu hoạch các chủng loài có nguy cơ tuyệt chủng của Trung Quốc đã gây ra các tổn hại không phục hồi được ở môi trường biển trong khu vực.

Lưu trữ ở: <https://seasresearch.wordpress.com/2015/07/08/full-text-of-philippine-foreign-secretary-albert-del-rosarios-statement-at-the-hague/>

22. Thông Cáo Báo Chí Thứ Sáu của Tòa Án Trọng Tài Thương Trục: Tòa Án Trọng Tài Kết thúc Phiên Điều Trần về Thẩm Quyền và Khả Năng Thụ Lý (6th Press Release from PCA: The Arbitral Tribunal Concludes Hearing on Jurisdiction and Admissibility)

Giới thiệu: Toà Trọng tài kết thúc phiên điều trần về thẩm quyền và khả năng thụ lý vụ việc. Văn bản kèm theo tóm tắt Tuyên bố Lập trường của Trung Quốc, và tóm tắt Lập luận của Philippines trong Phiên điều trần. Tuyên Bố Lập Trường của Chính Phủ Cộng Hòa Nhân Dân Trung Hoa bao gồm các luận điểm: Chủ quyền lãnh thổ trên Biển Đông mà Tòa án đang giải quyết là một đối tượng vượt quá vượt quá phạm vi của Công ước và không liên quan đến việc giải thích hoặc áp dụng Công ước. Philippines đã vi phạm nghĩa vụ của mình theo luật pháp quốc tế khi đơn phương khởi xướng việc sử dụng Tòa án Trọng tài vì cả hai bên đã đồng ý, thông qua các công cụ song phương và Tuyên bố về cách ứng xử của các bên ở Biển Đông, để giải quyết tranh chấp thông qua các cuộc đàm phán. Tòa án Trọng tài không có thẩm quyền giải quyết dựa trên lập trường về sự tự do lựa chọn các phương tiện giải quyết tranh chấp của mỗi nước. Tuyên Bố Lập Trường của Philippines khẳng định: Trung Quốc không có quyền thực hiện cái gọi là "quyền lợi lịch sử" trên các vùng vượt ra ngoài giới hạn quyền lợi của nó theo Công ước. "Đường 9 đoạn" không có cơ sở nào theo luật quốc tế vì nó mang mục đích xác định các giới hạn yêu sách của Trung Quốc về "quyền lợi lịch sử". Hoạt động khai thác gần đây của Trung Quốc không thể thay đổi hợp pháp tính nguyên gốc và đặc điểm của các địa hình trên Biển Đông. Quốc đã vi phạm Công ước khi can thiệp việc thực hiện chủ quyền và quyền tài phán của Philippines. Hoạt động đánh bắt mang tính hủy diệt và nguy hiểm cùng với việc thu hoạch các chủng loài có nguy cơ tuyệt chủng của Trung Quốc đã gây ra các tổn hại không phục hồi được ở môi trường biển trong khu vực.

Lưu trữ ở: <https://seasresearch.wordpress.com/2015/07/14/6th-press-release-from-pca-the-arbitral-tribunal-concludes-hearing-on-jurisdiction-and-admissibility/>

23. Phát biểu của Người phát ngôn Bộ Ngoại giao Trung Quốc sau khi Phiên điều trần về Thẩm quyền và Khả năng thụ lý vụ việc của Toà Trọng tài về Biển Đông theo yêu cầu của Philippines (China’s Foreign Ministry Spokesperson Hua Chunying’s Remarks on the Conclusion of the Hearing on Issues Relating to Jurisdiction and Admissibility by the South China Sea Arbitral Tribunal Established at the Request of the Philippines)

Giới thiệu: Trả lời câu hỏi của báo chí, Người Phát ngôn Bộ Ngoại giao Trung Quốc Trung Quốc vẫn khẳng định Trung Quốc không tham gia vụ kiện và phản đối mọi bước đi của Philippines nhằm thúc quá trình trọng tài xa hơn. Trung Quốc không chấp nhận bất cứ một giải pháp nào do một bên khác áp đặt hay bất cứ hành vi đơn phương nào nhằm giải quyết tranh chấp bằng bên thứ ba.

Lưu trữ ở: <https://seasresearch.wordpress.com/2015/07/14/foreign-ministry-spokesperson-hua-chunying-remarks-on-the-conclusion-of-the-hearing-on-issues-relating-to-jurisdiction-and-admissibility-by-the-south-china-sea-arbitral-tribunal-established-at-the/>

24. Biên bản Phiên Điều trần về thẩm quyền của Toà Trọng tài (Transcript of the Jurisdiction Hearing)

Giới thiệu: Biên bản diễn biến Phiên điều trần về thẩm quyền của Toà Trọng tài trong ba ngày 07/07, 08/07 và 13/07/2015

Lưu trữ ở: <http://www.pcacases.com/web/view/7>

25. Tuyên bố của Cộng hoà Trung Hoa (Đài Loan) về Biển Đông (Statement on the South China Sea)

Giới thiệu: Trong quá trình vụ kiện diễn ra, Đài Loan đã đưa ra Tuyên bố chính thức về yêu sách của mình trên Biển Đông, trong đó Đài Loan nêu rõ quan điểm của mình đối với đảo Ba Bình rằng đây là đảo thoả mãn đầy đủ các điều kiện của Điều 121 UNCLOS. Ngoài ra, Cộng hoà Trung Hoa (Đài Loan) cũng đề cập một số quan điểm như: Dù nhìn từ quan điểm lịch sử, địa lý, hay luật pháp quốc tế, các đảo Trường Sa (Spratly), Hoàng Sa (Paracel), Trung Sa, Đông Sa (Pratas) cũng như vùng biển xung quanh chúng, là một cố hữu một phần của lãnh thổ Cộng hoà Trung Hoa. Các đảo ở Biển Đông đầu tiên được phát hiện, được đặt tên, và được sử dụng, cũng như đưa vào lãnh thổ quốc gia của Trung Quốc. Trong nhiều thập kỷ, Đài Loan đã sở hữu và thực thi việc kiểm soát hiệu quả trên các đảo và đã được công nhận bởi chính phủ nước ngoài và các tổ chức quốc tế.

Lưu trữ ở: <https://seasresearch.wordpress.com/2015/07/07/taiwan-mofa-issues-statement-on-south-china-sea/comment-page-1/>

III. CÁC BÀI BÁO PHÂN TÍCH VỤ KIỆN

III.1 Ủng hộ lập trường của Philippines

26. Quan Điểm của Phillipnes về Vụ Kiện Biển Đông: Những Trở Ngại Trong Vụ Kiện với Trung Quốc Là Gì? (Philippine perspective of South China Sea arbitration: What's at stake in our case vs China?)

*Tổng Chương lý Toà án Tối cao Philippines Carpio
Rappler*

Giới thiệu: Bài viết đưa ra những phân tích, bình luận chung về vụ kiện và giải thích mục đích của Philippines trong việc khởi kiện là gì? Tác giả cho rằng vụ kiện đơn thuần và hoàn toàn là một vụ kiện về tranh chấp biển. Các lập luận mà Trung Quốc đưa ra không vững vàng và vì thế lập trường của Trung Quốc yếu. Mục đích của Philippines khi tiến hành khởi kiện là nhằm đòi lại các quyền đối với tài nguyên biển mà Philippines được hưởng trong vùng đặc quyền kinh tế của mình

Lưu trữ ở: <https://southeastasiansea.wordpress.com/2014/03/09/perspective-of-south-china-sea-arbitration-whats-at-stake-in-our-case-vs-china/>

27. Một Vụ Kiện Trọng Tài: Giải Pháp của Philippines trong Tranh Chấp tại Biển Đông (A Case for Arbitration: The Philippines' Solution for the South China Sea Dispute)

Emma Kingdon

Boston College International and Comparative Law Review Vol. 38, 129-157

Giới thiệu: Bài viết tập trung thảo luận về các nội dung khiếu kiện của Philippines và nội dung Luật Biển, cũng như khả năng thắng kiện của Philippines và vai trò của Tòa trọng tài khi các quốc gia khác áp dụng UNCLOS với vấn đề tranh chấp biển Đông. Theo bài viết, phương án trọng tài theo UNCLOS không chỉ hiệu quả và mang lại kết quả có lợi nhất cho Philippines mà còn đặt nền tảng cho sự ổn định trong tương lai cho các bên tranh chấp tại khu vực Biển Đông.

Lưu trữ ở: <https://seasresearch.wordpress.com/2015/06/30/a-case-for-arbitration-the-philippines-solution-for-the-south-china-sea-dispute/>

III.2 Ủng hộ lập trường của Trung Quốc

28. Vụ Kiện Biển Đông (Philippines và Trung Quốc): Những Rào Cản hoặc Phản Đối Có Thể Ảnh Hưởng Đến Thẩm Quyền (The South China Sea Arbitration (The Philippines v. China): Potential Jurisdictional Obstacles or Objections)

Sienho Yee

Chinese Journal of International Law, 663-739

Giới thiệu: Bài báo xem xét các rào cản về thẩm quyền của Toà Trọng tài tổng vụ kiện, trong đó bao gồm lập luận rằng thứ nhất, tranh chấp phát sinh trước khi UNCLOS có hiệu lực, thứ hai tuyên bố của Philippines là về vấn đề chủ quyền lãnh thổ chứ không phải việc giải thích hay áp dụng UNCLOS và thứ ba, tuyên bố của Trung Quốc theo Điều 298 đã loại trừ thẩm quyền của Toà.

Lưu trữ ở: <https://seasresearch.files.wordpress.com/2015/06/the-south-china-sea-arbitration-the-philippines-v-china-potential-jurisdictional-obstacles-or-objections.pdf>

29. Vụ Kiện Biển Đông: Liệu Có Vụ Kiện Nào Để Giải Quyết Hay Không (The South China Sea Arbitration: Is There a Case to Answer?)

Stefan Talmon

Bonn research papers on public international law, paper no 2/2014, 9 february 2014

Giới thiệu: Bài viết nghiên cứu về lập luận của Trung Quốc cho rằng 13 vấn đề khởi kiện của Philippines hoặc là không liên quan đến việc giải thích hay áp dụng UNCLOS, hoặc không thể được giải quyết mà không xem xét đến các vấn đề đã bị loại trừ khỏi thẩm quyền của Toà. Vì thế, tác giả cho rằng Toà Trọng tài nên từ chối thẩm quyền xem xét vụ việc. Bài viết cũng xem xét về việc vắng mặt của Trung Quốc trong vụ kiện và cho rằng việc vắng mặt này không ảnh hưởng đến việc Toà Trọng tài phải thoả mãn vấn đề thẩm quyền.

Lưu trữ ở: <https://seasresearch.files.wordpress.com/2015/06/the-south-china-sea-arbitration-is-there-a-case-to-answer.pdf>

30. Quan Điểm Của Trung Quốc Về Vụ Kiện Biển Đông Giữa Philippines và Trung Quốc (Chinese Perspectives on the Philippines-China Arbitration Case in the South China Sea)

Lee SeokWoo, Hong Nong

Giới thiệu: Bài viết giới thiệu cơ chế giải quyết tranh chấp UNCLOS, tóm tắt vụ kiện giữa Philippines và Trung Quốc, phân tích các vấn đề về thẩm quyền. Bài viết cũng phân tích một số tình huống có thể xảy ra theo các phản ứng khác nhau của Trung Quốc. Trung Quốc có thể rút lại Tuyên bố năm 2006 loại trừ một số tranh chấp ra khỏi thẩm quyền của Toà, khi đó bài viết cho rằng Trung Quốc có thể yêu cầu thành lập một Toà Trọng tài mới có thành phần khác. Tình huống khác là Trung Quốc có thể rút ra khỏi UNCLOS hoặc phớt lờ quy trình tố tụng. Các tác giả cũng lập luận rằng việc khởi kiện của Philippines đã gây ảnh hưởng tiêu cực đến quá trình ký kết Bộ Quy tắc ứng xử Biển Đông (COC).

Lưu trữ ở: <https://seasresearch.files.wordpress.com/2015/06/leehong-chinese-perspectives-on-the-philippines-china-arbitration-case-in-the-south-china-sea.pdf>

31. The Post-Hearing Reality in the South China Sea Arbitration Case

Nong Hong

Giới thiệu: Bài viết lập luận rằng vụ kiện và các bài viết ủng hộ vụ kiện đã tạo ra trong dư luận thế giới một hình ảnh tiêu cực về Trung Quốc. Bài viết cho rằng Toà Trọng tài không có thẩm quyền trong vụ việc này; tuy nhiên dù kết quả của vụ kiện như thế nào, phán quyết của toà sẽ không có tác động tích cực đến tranh chấp Biển Đông và vụ kiện chỉ là một bước đi trong trò chơi chính trị.

Lưu trữ ở: <http://amti.csis.org/the-post-hearing-reality-in-the-south-china-sea-arbitration-case/>

32. Quan điểm của Trung Quốc về vụ tranh chấp về Biển Đông trước Toà Trọng tài là như thế nào (How China Views the South China Sea Arbitration Case)

Xue Li

Giới thiệu: Bài viết phân tích quan điểm của Trung Quốc về vụ kiện và các khả năng phản ứng của Trung Quốc trong trường hợp Toà Trọng tài đưa ra phán quyết có lợi cho Philippines. Bài viết cho rằng Toà Trọng tài có khả năng có thẩm quyền và vì thế Trung Quốc nên có sự chuẩn bị trước để đối phó với các kết quả của vụ kiện, trong đó bao gồm việc Toà quyết định: (i) đường chín đoạn vi phạm luật quốc tế, (ii) quyền của Philippines trong vùng đặc quyền kinh tế và thềm lục địa phù hợp UNCLOS và (iii) các hoạt động của ngư dân Trung Quốc ở bãi Hoàng Nham và Bãi Cỏ Mây vi phạm các nghĩa vụ về bảo vệ môi trường biển.

Lưu trữ ở: <http://thediplomat.com/2015/07/how-china-views-the-south-china-sea-arbitration-case/>

III.3 Bình luận chung về vụ kiện

33. Thách Thức Pháp Lý về Việc Xây Dựng Đảo của Trung Quốc (The Legal Challenge of China's Island Building)

Gregory Poling

Asia Maritime Transparency Initiative

Giới thiệu: Bài viết phân tích các ảnh hưởng tiêu cực của chiến dịch xây dựng đảo nhân tạo đối với khả năng đạt được một giải pháp công bằng cho các tranh chấp về mặt pháp lý. Bài viết lập luận rằng việc xây dựng đảo nhân tạo của Trung Quốc, đặc biệt đối với sáu cấu trúc địa lý nằm trong đơn kiện của Philippines lên Toà Trọng tài theo Phụ lục VII sẽ làm cho việc xác định quy chế pháp lý tự nhiên của các cấu trúc này trở nên khó khăn, đồng thời cũng làm cho các quá trình đàm phán giữa các bên liên quan đến quy chế pháp lý của đảo trở thành điều không thể.

Lưu trữ ở: <https://seasresearch.wordpress.com/2015/06/30/the-legal-challenge-of-chinas-island-building/>

34. Vụ Kiện 101: Philippines và Trung Quốc (Arbitration 101: Philippines v. China)

Jay Batongbacal

Asia Maritime Transparency Initiative

Giới thiệu: Bài viết đưa ra một cái nhìn tổng quan tập trung về vụ kiện và những diễn tiến trong tranh chấp song phương giữa hai bên.

Lưu trữ ở: <https://seasresearch.wordpress.com/2015/06/30/arbitration-101-philippines-v-china/>

35. Việt Nam Gửi Bản Tuyên Bố Lập Trường Đến Tòa Trọng Tài Thường Trực về Trường Hợp Trọng Tài giữa Philippines và Trung Quốc (Vietnam submits its position to Permanent Arbitration Court on the Philippines' arbitration case against China)

South China Sea: Facts and Legal Aspects

Giới thiệu: Tổng hợp thông tin xung quanh việc Việt Nam đưa ra những tuyên bố về vụ kiện giữa Philippines và Trung Quốc.

Lưu trữ ở: <https://seasresearch.wordpress.com/2014/12/12/vietnam-submits-its-position-to-permanent-arbitration-court-on-the-philippines-arbitration-case-against-china/>

36. Triển Vọng của Philippines tại Tòa Trọng Tài Liên Hiệp Quốc (The Philippines' Prospects at the UN Tribunal)

Huy Duong

CogitASIA – CSIS Asia House

Giới thiệu: Việc Trung Quốc từ bỏ quyền đề cử một trong số 5 trọng tài viên đã mang lại những lợi thế cho Philippines. Tuy vậy, bài viết chỉ ra những điểm yếu của Philippines trong các vấn đề khởi kiện đưa ra trước. Vì thế, tác giả cho rằng có khả năng tòa trọng tài sẽ không chấp nhận thẩm quyền đối với tất cả các vấn đề khởi kiện mà Philippines đưa ra. Dựa vào đó, tác giả đề xuất Philippines nên điều chỉnh đơn kiện của mình và chỉ nên đưa ra trước tòa các vấn đề mà nước này có khả năng thắng kiện, ví dụ tính pháp lý của đường chín đoạn hoặc quy chế pháp lý của bãi cạn Hoàng Nham.

Lưu trữ ở: <http://cogitasia.com/the-philippines-prospects-at-the-un-tribunal/>

37. 'Chiến Lược Tôn Tử' của Trung Quốc: Những Chuẩn Bị cho Chiến Thắng Không Cần Đánh – Phỏng Vấn Alexander Vuving) Chinas's 'Sun Tzu's strategy': preparing for winning without fighting

Interview with Alexander L. Vuving

IR.ASIA

Giới thiệu: Trọng tâm của cuộc phỏng vấn là về vấn đề Biển Đông, từ các hoạt động của Trung Quốc đến các trường hợp của Philippines và Việt Nam và các nền tảng lịch sử của các tranh chấp lãnh thổ, cũng như về quan hệ Mỹ-Trung. Cụ thể, bài phỏng vấn đi sâu vào tìm hiểu chiến lược và ý đồ của Trung Quốc trên Biển Đông, thông qua việc xây dựng đảo nhân tạo, thái độ đối với vụ kiện với Philippines, đặt trong mối quan hệ giữa Trung Quốc với các nước ASEAN và với Mỹ

Lưu trữ ở: <https://seasresearch.wordpress.com/2015/06/29/chinass-sun-tzus-strategy-preparing-for-winning-without-fighting/>

Bản dịch tiếng Việt: <https://daisukybiendong.wordpress.com/2015/06/15/bai-phong-van-gs-alexander-vuving-ve-bien-dong-va-quan-he-trung-my/>

38. Vụ kiện ở Biển Đông – khởi đầu cuộc chiến pháp lý

Nguyễn Hồng Thao

Giới thiệu: Bài viết phân tích những diễn biến, lập luận quan trọng của vụ kiện và dự đoán những diễn biến tiếp theo sau khi phiên điều trần kết thúc, bao gồm tình huống tốt nhất và tình huống xấu nhất có thể xảy ra. Tác giả cho rằng kể cả nếu Toà Trọng tài đưa ra phán quyết có lợi cho Philippines, Trung Quốc vẫn có thể không chấp nhận phán quyết và tiếp tục thúc đẩy các hoạt động trên thực địa, tạo sự đã rồi. Trường hợp xấu nhất, Tòa tuyên bố không đủ thẩm quyền do các lập luận của Philippines chưa đủ thuyết phục. Bắc Kinh sẽ tăng cường các hoạt động củng cố chủ quyền làm tình hình thêm căng thẳng. Vì vậy, bên cạnh kỳ vọng vào một chiến thắng pháp lý, các nước liên quan sẽ phải có đối sách hữu hiệu hơn trước sự lấn lướt của Bắc Kinh.

Lưu trữ ở: <http://nghiencuubiendong.vn/y-kien-va-binh-luan/5113-vu-kien-o-bien-dong-khoi-dau-cuoc-chien-phap-ly>

39. Bí ẩn về vụ tranh kiện về Biển Đông trước Toà Trọng tài (The Mystery of South China Sea Arbitration)

Michael Sheng-ti Gau

Giới thiệu: Dựa trên các quy định chung về tố tụng trước toà quốc tế rằng phán quyết chỉ có tính ràng buộc đối với các bên tranh chấp của một vụ kiện đối với các vấn đề được đưa ra xét xử, bài viết lập luận rằng Philippines có thể sẽ không tuân thủ phán quyết của Toà Trọng tài đối với các vấn đề mà nước này không khởi kiện. Tác giả cho rằng vì lí do này, việc Trung Quốc không xuất hiện trước Toà là dễ hiểu.

Lưu trữ ở: <http://cogitasia.com/the-mystery-of-south-china-sea-arbitration/>

40. Một số vấn đề pháp lý liên quan đến việc Trung Quốc không gia tranh tụng trong vụ kiện Biển Đông (Legal questions regarding China's non-participation in the Philippines v. China arbitration)

Lan Nguyen

Giới thiệu: Bài viết phân tích một số vấn đề pháp lý nảy sinh liên quan đến việc Trung Quốc từ chối không tham gia vụ kiện do Philippines khởi xướng. Bài viết kết luận việc Trung Quốc không tham gia tiến trình trọng tài thể hiện sự thiếu thiện chí của nước này và làm cho quá trình trọng tài thêm phức tạp và khó khăn.

Lưu trữ ở: <http://thediplomat.com/2015/07/south-china-sea-philippines-v-china/>